KAFİRLER İLE DOSTLUĞUN ÇEŞİTLERİ

-Tevellî ile Muvâlât arasındaki sınır nedir ve bu ikisini birbirinden ayırt eden özelikler nelerdir?

1) Dinleri Sebebiyle Kafirleri Sevme Şeklinde Olan Tevellî

Örneğin: Demokrasi uğruna demokratları seven, yasama yapan milletvekillerini seven ve hedefleri ve inançları sebebiyle modernistleri, milliyetçileri ve benzerlerini seven kişi gibi ki bu tevellî küfrüyle kafir olmuştur. Allah عز وجل buyurdu ki: **"Ey iman edenler! Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden her kim onları dost edinirse muhakkak ki o da onlardandır." (Mâide, 51)** Ayette geçen "velî/dost" kelimesinin anlamlarından biri de "muhib/seven"dir. Bu, İbnu'l-Esir tarafından ifade edilmiştir.[1]

2) Yardım Ve Destek Yoluyla Tevellî

Öyle ki her kim Müslümanlara karşı kafirlere yardım ederse kafir ve mürted olur. Aynı günümüzde Müslümanlara karşı Hristiyanlara ve Yahudilere yardım edenler gibi. Allah عز وجل buyurdu ki: **"Ey iman edenler! Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden her kim onları dost edinirse muhakkak ki o da onlardandır."**[2] Her kim bu konuda daha fazla tafsilat istiyorsa Şeyh Nasır bin Hamd el-Fehd'in **التبيان في كفر من أعان الأمريكان** **"Amerikalılara Yardım Edenin Küfrünün Açıklanması"** kitabına müracaat edebilir çünkü o bu konuda telif edilmiş en iyi kitaplardan biridir. Bunun üzerine artık irca ehlinin seninle oynamasına izin verme!

[1] En-Nihaye (5/228)
[2] Maide/51

3) Anlaşma/ittifak Yoluyla Tevellî:

Her kim kafirlerle müttefik olur, onları desteklemek için anlaşması yapar - velev ki bilfiil desteklemese ve sadece söz vermiş olsa bile-, bir sözleşme yapar ve bunun üzerine ahit verirse Allah'ın عز وجل buyurduğu gibi olurlar: **"Münafıklık eden kimseleri görmedin mi? Ehl-i Kitap'tan kâfir olan kardeşlerine derler ki: 'Şayet (yurtlarınızdan) çıkarılırsanız, biz de sizinle beraber çıkarız. Sizin aleyhinize (olacak bir hükümde) hiç kimseye ebediyen itaat etmeyiz. Şayet sizinle savaşılırsa kesinlikle size yardım ederiz."**[3] Bu bazı münafıklara tarafından Medine'deki Yahudilere verilmiş bir yemin idi. İmam Kasım ibn Sellam demiştir ki: "Halîf/sadakat yemini eden kişi de 'velî' olarak adlandırılır."[4] İbnu'l Esir'de bu minvalde şeyler söylemiştir[5]. Keza sahte bir şekilde "teröre karşı savaş" olarak adlandırılan cihada ve mücahidlere karşı savaş için kurulan ittifaklar da bunun bir örneğidir.

4) Muvâfakat/Anlaşma Yoluyla Tevellî:

Demokrasiyi kafirler gibi yönetim biçimi olarak benimseyenler, onlar gibi parlamentolar/meclisler ya da yasama konseyleri, yasama heyetleri veya yasama örgütleri edinenler bunun gibidir. Bu kişi onlara tevelliyi onlar (kafirler) için kılmıştır. Bu Necid daveti imamları tarafından en güzel şekilde açıklanmıştır. Hatta onlar küfründe müşriklere ve kafirlere muvafakat edenler hakkında kitaplar yayınlamışlardır. Şirk Ehliyle **" الدلال في حكم موالاة أهل الإشراك Örnegin Dost Olmanın Hükmünde Deliller"** adlı kitabı yayınlayan Şeyh Süleyman ibn Abdullah ibn Muhammed ibn Abdulvehhab gibi... Yine سبيل النجاة و **الفكاك من موالاة المرتدين وأهل الإشراك "Şirk Ehli ve Mürtedlerle Dost Olmaktan Kurtulmanın Yolu"** adlı kitabı yayınlayan Şeyh Hamd ibn Atik gibi. Tevellînin bu dört çeşidi de (kişiyi İslam dairesinden çıkaran) bizatihi küfürdür. İrca ehlinin söylediğinin aksine kişinin nasıl inandığının hiçbir önemi yoktur.

[3] Haşr/11
[4] El-Garib (3/142)
[5] En-Nihaye(5/228)

Muvâlâta gelince o iki çeşittir:

1) Kendisine tevellî denilen çeşit ki, bu daha önce bahsettiğimizdir. Bazen buna "Muvâlât-ı Kübra" (Büyük Muvâlât), "Muvâlât-ı Uzma", "Muvâlât-ı Amme" (Genel Muvâlât) veya "Muvâlât-ı Mutlak" denir. Bunların hepsi (kişiyi küfre sokan) tevellînin (dostluğun) eş anlamlısıdır.

2) Küçük ya da Kısıtlı Muvâlât ise:[6] Bu da kafirleri tazim eden -onları şereflendirmek, meclislerde öne oturmalarına izin vermek veya (Müslümanlar yerine onları) istihdam etmek gibiher şeydir. Bu bir masiyettir ve büyük günahlardandır. Allah عز وجل buyurdu ki: **"Ey iman edenler! Benim ve sizlerin düşmanı olan kimseleri onlara sevgi gösterisinde bulunarak veli/dost edinmeyin."**[7] Nitekim Allah onlara sevgi gösterisinde bulunmayı muvâlât olarak adlandırmış ancak bununla onları tekfir etmemiştir. Bilakis onlara İslam ismiyle (''Ey iman edenler'' olarak) seslenmiştir. Ve bu ayet de Ömer bin Hattab tarafından bir Hristiyanı katip edinmesi sebebiyle Ebu Musa el-Eşari'yi azarlarken açıklanmıştır.[8] Her kim de detaylı bir açıklama istiyorsa Şeyh Süleyman bin Abdullah bin Muhammed bin Abdulvehhab'ın Mecmuatu't-Tevhid'de bulunan Evsak Ura'l-İman kitabına müracaat etsin. Yine Mecmau'r-Resail ve'l-Mesail'de bulunan Şeyh Abdullatif bin Abdurrahman'ın risalesindeki El-Muvâlât'a müracaat etsin.

[6] Buna küçük ya da kısıtlı muvalat denilmesi, küçük günah, önemsiz, tahrimen mekruh manasında değerlendirilmez. Bilakis burada geçenler büyük günah kapsamındadır.
[7] Mumtehine/1
[8] Bu hadis Ebu Musa El-Eşari tarafından rivayet edilmiştir: "Ömer'e dedim ki: 'Hristiyan bir katibim var. Ömer şöyle cevap verdi: 'Neyin var senin? Allah canını alsın! Allah'ın şöyle dediğini duymadın mı: 'Ey iman edenler! Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden her kim onları dost edinirse muhakkak ki o da onlardandır.'? Neden Hanif birini almadın?' Ardından Ebu Musa El-Eşari şöyle dedi: 'Ey Müminlerin Emiri! Sadece onun yazısına ihtiyacım var. Onun dini onadır. (Beni ilgilendirmez.)' Bunun üzerine Ömer şöyle dedi: 'Allah onları zelil kılmıştır ve dolayısıyla onlara saygı duymam. Onlara kıymet vermem nitekim onlar alçak kılan Allah'tır. Onları kendime yaklaştırmam nitekim onları bizden en çok uzaklaştıran Allah'tır." Beyhaki'nin Sünen'inde ve İbn Teymiyye tarafından İktidaa Es-Sırat El-Mustakim'de nakledilmiş ve tashih edilmiştir.